

314 sarcophagus magnus marmoreus. Rep. a. 1856 extra Ostiae anti- quae portam Romanam (monumenti dell' Inst. VI tab. XI fig. A, XI), ibique extat.

D M
SEX · CARMINIO · PARTHENOPEO
EQ · R · DEC · COL · OST · QQ · COLLEG
FABR · TIGNVARIOR · OST · ET
5 CARMINIAE · BRISEIDI · CONIVG · EIVS
SEX · CARMINIVS · PLOTINIANVS
· FRATRI · B · M ·
IN FRONT · PED · XII · IN AGR · PED · XXXV

Recognovi. C. L. Visconti, qui descripsit mense Dec. 1856, ms. et ann. inst. arch. 1857 p. 298; P. H. Visconti dissertazioni della pont. acc. rom. di arch. 15 (1864) p. LXXXIV (propositam in conventu sociorum d. 8 Ian. 1857), inscr. Ost. II n. 2, IV n. 22, V n. 26, VI n. 9.

315 Ostiae in museo.

C · CARTILIC
DVO · VIR · SE
HERCVL · A

Descripsi. C. L. Visconti ms. descripsit mense Febr. 1862. 3 punctum ante A omittit Visconti. — Fortasse Herculan(eo) Aug(u- stali) Tibure].

316 Ostiae in lapide ad modum hermae capite truncato FABR.

D M
L · CARVLLIVS
EPAPHRODITVS
VI · VIR · AVG · IDEM · QQ
5 HIC · SVM · POSITVS · QVI
SEMPER · SINE · CRI
MINE · VIXI
ET · QVEM · MI DEDERAT
CVRSVM · FORTVNA
10 PEREGIT
CVIVS · OSSVA · ET · CINE
RES · HIC · LAPIS · IN
TVS · HABET
HVIC · VI VIRI
15 AVG · POST · CVRAM
QVINQVENNALI
TATEM · OPTVLER
QVI · EGIT · ANNIS
CONTINVIS · IIII

Fabretti 408, 332 (inde partem Henzen syll. n. 7109). 5—13 versus agnoscentur. — 10 scr. PEREGI. — 14—19 significatur opinor Carullium Epaphroditum cum annis continuis quatuor curator Augustalium fuisset, ab ordine Augustalium honoris causa inter quinquennales adlectum esse.

317 Ostiae VISCONTI. Est Ostiae in museo.

D M
VTYCHIAE · L · CARVLLIVS EPAPHRODTVS
seuir aug. idem · Q · Q · CONIVGI · INCOMPARABILI CVM QVA VIXIT
ANNIS XXX

Descripsi. C. L. Visconti ms.

318 arca quadrata. Ostiae rep. ibique adhuc existens FABRETTI. Romae appresso uno sculpellino al Baboio BERNINI (a. 1732). Chez le sieur Napoglione SEGVIER. In museo Veronensi MAFFEI. Ibi adhuc.

D M
L · CARVLLI · FE
homo stratus
LICISSIMI · BIS
VI · AVG · IDEM
5 QQ · L · L · QQ · CORFOR sic
VIN · VRB · EI · OSI sic
VIX · A · LXXV L
CARVLLIVS
FELICISSIMVS
10 PAT · B M · FEC

Recognovit Mommsen. Fabretti 402, 303; Dominicus Bernini Veronensis in schedis Muratorii 19, 225; Seguer Paris. f. 152; Maffei mus. Ver. 114, 2 (inde Orelli 3924). 3—6 bis(elliarii), se(viri) Aug(ustalis) idem q(uin)q(uennalis), L(aurentis) L(avinatis), q(uin)q(uennalis) cor(p)or(is) vin(ariorum) urb(anorum) e(t) Os(tiensium). — Negotiatores vinarii ab urbe memorantur infra n. 409 v. 11.

319 Ostiae in episcopio.

D R O M
mem ORIAE AETERNALI
CATINIO ELIODO
sic SEBVRQ AVGVSTAI
5 Q CATINIVS CASTORI
ET Q CATINIVS ILARVS
ET Q CATINIVS NICEFORVS
D A T P I DV LICISSIMO

Descripsi.

320 Ostiae in episcopio.

L · CELER · FECIT · SIBI ·
satu RNINO · PATRONO · AVG · ET ·
LAE · VXORI · SVAE · ET ·
lan THANVSAE · FECIT
ib ER TIS · LIBERTABVS 5

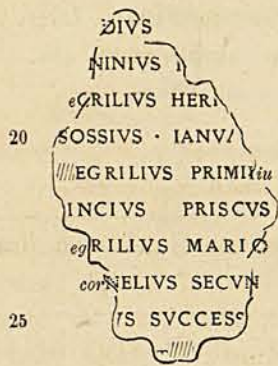
Descripsi.

321 basis marmorea. Ostiae rep. AMATI. Extat Romae in aedibus Vaticanis, extra museum in cenaculo privato fonti supposita.

P · CELERIO · P · F · PAL
A M A N D O
DEC · DECRETO · DEC
sic ALLECTVS · HVNC
5 DEC · FVNERE · PVBL
EFFERENDVM · CENSVER
EIQVE · HONORES · OMNE sic
ET · TVRIS · P · XX patera
DECREVERVNT · PATER
10 HONORE · VSVS · INPENSAM
REMISIT · VIX · ANN · XIIX
MENSIVS · XI · DIEBVS · VIII
SCANTIA · SP · F · LANTHANVSA
MATER · FECIT

Descripsi indicatam mihi a Stevensonio. Amati ms. 9752 f. 14' et in act. Arcad. vol. 39 (1828) p. 232 (inde Henzen n. 7004). Ex vv. 6. 7. 9—14 litteras nonnullas aqua ex fonte stillans crusta obduxit; eas dedi typis inclinatis. — 8 litteris minoribus scriptus postea additus est. — Similiter decuriones tus in funere erogandum definirunt in titulo Sergiae Priscae infra n. 413.

ad n. 246. Ti. Aterius Saturninus, qui recensetur inter patronos pag. I vv. 18—19, non videtur diversus esse ab Ti. Haterio Saturnino, qui memoratur in titulis Aquinci repertis Corp. III n. 3473. 3479 ut legatus Augg. pr. pr. nempe Pannoniae inferioris. Augusti videntur esse aut Marcus et Verus aut Marcus et Commodus. Extrema nomina patronorum aliquanto post annum 140 incisa esse videri iam monui supra p. 44. — Parvum frustulum huius tabulae (ex pag. IV vv. 17—26), quam post finem saec. XVI nemini visam esse dixi, nuper prodiit Romae non longe ab eo loco ubi saec. XVI descripta est, presso il vicolo de' Colonesi, nel cavo per la fogna di via Nazionale, teste Lanciano bull. municipale 6 (1878) p. 264. Descripsit Io. Schmidt in repositis antiquitatum municipalibus, sic:

Lancianus, qui edidit *bull. mun.* l. c., et alia minus recte exhibet et v. 9: 7 SVCCES, habens pro laterculo militari.

ad n. 250. Specimen scripturae dedit Huebner exempl. scr. epigr. n. 1082 (vv. 1—6 partem intuenti sinistram). V. 1 GLABRIONI Huebner; et sic videtur esse in ectypo.

ad n. 251. Specimen scripturae dedit Huebner n. 1087. — Pag. II, 1 L. CORNELIVS (pro P) ectypum Huebnero videbatur habere, male.

ad n. 263. Recognovit Huelsen. V. 1 est VETRICVS; v. 3 praenomen videtur fuisse L, item v. 6, item v. 7.

ad n. 316. Hexameter vv. 8—10 expressus est, ut monuit Hirschfeld, ad Vergilianum Aen. 4, 653; cf. etiam Seneca ep. mor. I, 12, 9; huius Corp. vol. XII n. 287.

ad n. 345. Hic videtur esse sarcophagus Ostiensis quem memorat Platner *Beschr. d. Stadt Rom* III, 3 p. 231 n. 12.

ad n. 349. Vv. 1—5 delineavit Huebner ex n. 324.

ad n. 363. Qui titulum posuit M. Lollius Paulinus videtur memorari in inscriptione nuper reperta infra n. 4148.

ad n. 371. Fabula Alcestidis sculpta est in ipso sarcophago, titulus incisus in operculo inter anaglypha quae pertinent ad sacerdotium Matris deum.

ad n. 374. V. 2 scr. DECVRIONATVS, v. 14 EQVITVM.

ad n. 375. Eandem fere partem quam vi Fabrettius, nempe vv. 25—38 et ex v. 39 nonnullas litteras, refert etiam, loco non adnotato, Martius Milesius cod. Parm. n. 296 f. 8 et f. 17', exemplo accuratiore quam Fabrettius, quo verba a me recepta plerumque firmanur. Ut Fabrettius, ita Milesius quoque vv. 25. 36. 38 in finibus mutilos exhibet (v. 25 fin. FORTVNAE-S///, v. 36 om. D·D, v. 38 D·D·P PE/////); ex v. 39 solas litteras VNA (ex TRIBVNAL vocabulo) excepit. In v. 26 etiam Milesius habet CONSTITVET; v. 27 in. itemque v. 29 in. (sed hic tantum in f. 8, non in fol. 17) habet DEM, quod utroque loco erat recipiendum; denique v. 33 habet plene CONSTITVIT.

ad n. 376. Specimen scripturae (vv. 1—3 et 10—17) dedit Huebner n. 1081; unde iam quivis videre potest, nullo modo cogitari posse de fraude novicia.

ad n. 383. Exhibet etiam, loco non adnotato, Bonarotti cod. Marucell. A 43 post f. 92.

ad n. 403. Nuper (a. 1885) in museo Britannico descripsit Mommsen, in univsum lectionem Henzeni confirmans, sed v. 4 excepit N (pro M), deinde PATRX, v. 5 in QQ lineolas addidit, vv. 5—7 in TÓGAL TENSIVM SÁCRDO TES apices; puncta pleraque iam evanuerunt aut Mommsenium fugerunt.

ad n. 416. Primus ut videtur descripsit Anonymus, cuius exemplum refert codex Senensis C III 27 f. 89' (Ostiae extra moenia).

ad n. 421. Delineavit Huebner n. 534.

ad n. 431. Scripturae specimen dedit Huebner n. 536.

ad n. 439. Ad auctores qui viderunt addendi sunt Anonymus cod. Senens. C III 27 f. 89; alter Anonymus saeculi XVI medii, cod. musei Florentini 8 p. 143; Anonymus Gallus, qui vidit a. 1576, in codice nunc musei Britannici (Lansdowne 720) f. 342 (hic a v. 2 D·L, b v. 1 S·P·F). — Ex antiquioribus refert etiam Schedel inter excerpta Beheimiana cod. Monac. f. 59.

ad n. 466. Repetivit, cum ipsam basem ex loco quo collocata erat extraxisset (cf. ad n. 172 p. 481), Lancianus *notizie degli scavi* 1886 p. 57.

ad n. 474 v. 2. Πόθια ἐν Χαρταγέννη memorat praeterea titulus nuper repertus Heraclae-Perinthi (*Arch. epigraph. Mittheilungen aus Oesterreich* ann. VIII p. 219).

ad n. 538. Idem Flavius Paresiacus etiam monumento n. 1456 locum concessit, in cuius titulo appellatur *Fl. Parisacus*.

ad n. 571. Specimen scripturae dedit Huebner n. 105.

ad n. 632. Mutila videtur fuisse in fine.

ad n. 663. Ex schedis C. L. Viscontii errore datur inter urbanas huius Corp. vol. VI n. 13149.

ad n. 674. Recognovit Huelsen. V. 3 est xxviii, v. 4 fin. NICI. Litteras rudes esse ait Huelsen, sed sine dubio antiquas.

ad n. 730. A. Caesennium Gallum, cuius hic A. Caesennius Herma fuit libertus, B. Pickius coniecit fuisse A. Caesennium Gallum legatum Galatiae sub Tito et Domitiano (nummi Caesareae, apud Mionnet *Suppl.* VII 663, 25. 26; Corp. Inscr. Lat. III p. 318; Waddington 1784 a).

ad n. 788. Edidit Lanciani *le acque* p. 287 tamquam urbanam, errore.

ad n. 791. Vidit etiam Donius cod. Marucell. A 188 f. 413 (in aede dd. de Sacchettis non longe ab Ostia, i. e. Castel-Fusani).

ad n. 938. V. 5 KALE (pro CALE) legit Stevensonus, qui vidit apud antiquarium *via della Mercede* 11.

ad n. 1026. Habent praeterea codex Senens. C III 27 f. 89', ex eodem fonte quo Oscottiensis; Anonymus Gallus, qui vidit a. 1576, in cod. mus. Britann. (Lansdowne n. 720) f. 342; Donius cod. Marucell. A 188 f. 414.

ad n. 1111. Haec quae latebat in muro nuper denuo prodiit cum inscriptiones Paccae foras venderentur, verum mutila (v. 2 haec tantum supersunt: SABINAQVE, et sic deinceps), ut etiam altera pars eiusdem tabulae cum inscriptione n. 904 [non 905] iam imminuta est. Apographo, quod Fiorellius communicavit cum Henzeno, si fides est, v. 3 scribendum est VIII (pro VIII).

ad n. 1306. Praeter Ghezium ex schedis Stoschii — habuit autem Stoschius fortasse ab ipso Ghezio — referunt Gori cod. Marucell. A 6 f. 171 et Donati 367, 11, neuter loco indicato. — 1 MANILI Don. (non Gori).

ad n. 1444. Habet praeterea codex Senensis C III 27 f. 89' ex eodem fonte ex quo Oscottiensis. — V. 1 fin. Senensis recte habet FL.

ad n. 1808. Specimen scripturae dedit Huebner n. 1121.

ad n. 1863. Partem a delineavit Huebner n. 528.

4127 ara marmorea rep. Ostiae in un piccolo tempio addossato ad una casa privata.

urceus VENERI patera
SACRVM

Descripsit Gatti. Lanciani *notizie degli scavi* 1886 p. 127; Borsari *Mitth. d. arch. Inst.* 1 p. 194.

4128 fragmentum tabulae marmoreae. Ostiae rep.

VAESTOR · VI
VM · PRAEF
ICI · PONTIF

Recognovit Gatti descriptam a Lanciano *notizie degli scavi* 1886 p. 127.

2 nescio an supplendum V^Rbanus.

ad n. 251. 252 v. infra n. 4565. 4566.

ad n. 252. Versus 1-3 complentur fragmento *Not. d. sc.* 1927 p. 405 n. 69, quod descripsi in repositis musei Ostiensis.

TI·CLAUDIO·SEVERO ET·C·AVFIDIO VICTORINO CoS a. p. Chr. 200
ORDO CORPORATOR·LENVNCVLARIVM
PLEROMARIORVM·AVXILIARIVM·OSTENSIVM

ad n. 254 cf. infra n. 5320.

ad n. 255. Ostiae vel certe prope Ostiam inventam esse, quod antea in sola coniectura positum erat, testatur Fr. Piranesi in epistula data d. 28. April. 1787 ad regem Sueciae, quam edid. Geoffroy *Revue arch.* ser. III t. 29, 1896 p. 12 (cf. p. 13): *dans le voisinage d'Ostia... on y a également trouvé une inscr. sur laquelle on voit les noms des serfs publics de la colonie d'Ostie, avec ce titre: Familia Ostiensis.*

Ipse lapis pervenit Olisiponem, eum ibi extare in aedibus ducis de Palmella ab uno ex maioribus eius ex Italia asportatum, nuntiavit mihi Jos. Leite de Vasconcellos [D.].

ad n. 257. Fragmentum novum eiusdem tabulae, a. 0,185, l. 0,15, cr. ca. 0,025, exstat Ostiae in horreis Epagathianis. Litterae malae, a. col. I ca. 0,02, col. II 0,01-0,014, v. 5 ca. 0,018.

fructOSE
vacat
VNCI FLA

VE
NC
VE
VETU
PL
ANT
VA
//QF
VETU
NOV
FLA

5
10

Descripsi ad lapidem, contuli ad ectypum. Calza *Not. d. sc.* 1927 p. 403 n. 59 ad apographum meum.

Coniungendum esse cum fragmentis n. 257 cognovi ex similitudine litterarum. — I 2 ab hoc Fructoso distinguitur Fructosus senior 257, 14. — 3 *cuncti? functi?* (Dessau)? [*de*]functi? — II 8 littera prima, tota fere diruta, potest fuisse F vel E; deinde Q. Nescio an error lapicidae subsit. — 12 primum N vel M, deinde videtur fuisse A.

ad n. 263 (cf. p. 482). Eidem tabulae assignandum esse mihi videbatur frustulum quod descripsi in repositis musei Ostiensis (litt. a. 0,017-0,019).

CPIVS
PETRONIVS
PAPINIVS
IVS

ad n. 277-279 v. infra n. 4549.

ad n. 281. Asservatur Romae in repositis musei thermarum (*museo nazionale*). — Cf. quae dixi *Sitz.-Ber. Berl. Ak. phil.-hist. Kl.* 1928 p. 66 sqq.

ad n. 296 cf. infra n. 4695.

ad n. 297 v. infra n. 5345.

ad n. 298. Idem exemplum, cum eadem praescriptione, legitur etiam in codice Manzoni nunc Berol. 432 f. 47 [D.].

ad n. 299. Jucundus habet etiam in codice primario Mediceo (nunc Vaticano 10482, cf. Ziebarth *Eph. ep.* IX p. 222 sq.) n. 272 (cf. *Eph. ep.* IX p. 227. 307) [D.]. Ad n. 299 cf. supra p. 611.

ad n. 301. Fragmentum minus (vv. 5-8 fin.), quod solus habuit Visconti, propositum vidi in museo Ostiensi, parieti affixum loco alto; descripsi sic:

MIN
MEN
EBVS XI
ITALIANVS

anaglypha

2 in. litterae perierunt; hasta ante M incerta.

ad n. 303 v. infra n. 4620.

ad n. 304. Cum alias inscriptiones in vol. XIV editas tum hanc tamquam ineditas affert Paschetto *Ostia colonia Romana (Diss. della Pont. Acc. rom. di arch. ser. II t. X parte IIa [1912])* p. 439 not. 1 et alibi; cf. Dessau *Röm. Mitt.* 1913 p. 192 sqq.

ad n. 309. Iam Romae in museo thermarum Diocletianarum [D.].

ad n. 311. Fragmentis ibi editis addenda esse fragmenta duo in thermis Antoninianis reperta vidit Vaglieri; exstant in repositis musei Ostiensis.

protome mulieris mutilata
CALTILIAE·F·ET·CVLAE·AVIAE

a b

Descripsi. a Vaglieri *Not. d. sc.* 1909 p. 131 n. 2, inde Dessau *Eph.* IX 559. b Vaglieri *Not. d. sc.* 1909 p. 176 n. 5; idem coniunxit *Bull. comun.* 1910 p. 85. — Caltilia eadem ut videtur supra n. 310 v. 3.

ad n. 315. Vidi Romae in museo thermarum. Cf. infra n. 4710 sqq.

ad n. 316 v. 14 sqq. v. infra p. 673.

ad n. 323 a. Frustula huius inscriptionis in sepulcris ante portam Romanam reperta tamquam nova denuo edidit bipertita Vaglieri *Not. d. sc.* 1910 p. 25 n. 19, p. 26 n. 36; vidi in repositis musei Ostiensis. Qua ratione nunc comprobatur quod coniecit Dessau hanc inscriptionem Ostiensem esse. Ceterum lectionem, quam C. L. Visconti tradidit, his fragmentis confirmatam inveni.

ad n. 324. 325. De M. Antio Crescente Calpurniano v. *Pros. imp. Rom.* I p. 90 n. 618. — n. 324 iam Romae in museo thermarum Diocletianarum [D.]. — Basim n. 325 iterum repertam ab Hieronymo Carcopino à 10 m au N-E du côté Est du Métroon (*Mélanges d'archéol. et d'hist.* 1909 p. 350, 2) nova cura edidit Vaglieri *Bull. comun.* 1910 p. 328 sq., unde inscriptiones repeto. Exstat prope Metroon humi iacens, in duas partes fracta.

In plintho basis legit Vaglieri:

PTIMIO·SEVERO·PERTINACE·AVG·II
CAES·N·COS

Nella prima linea non abbiamo una data, ma una cifra di denarii adnotat Vaglieri, qua de re non possum facere quin dubitem. — 3 nomen Clodii Albinus erasum; litteram N certam, litteras CAES dubias praedicat Vaglieri.

Ex inscriptione frontis Vaglieri legit haec:

v. 1 (litt. 0,035)

MAXIMVS

v. 2 (litt. 0,078): non rimane se non un netto o finale. Le traccie però porterebbero a leggere [Maximin]o.

v. 3, litteris parvis: restano alla fine [v]I.

Deinde:

S·III·KALE
CLAVD·VERA
IVMM·DIES·VIII·ID·V·ANVAR
CRIPTOS·NON·OBSERVAVERIT
SVMMAS·S·S·REI·PVBLICAE
REFVNDI·SIC·PACTVS·EST

in latere:

NS·CALPVRNIANVS·V·C·
ET·AEDIVM·SACRAR
XACTIONE·VLLIVS·STATVAE
RAMQVE·STATVAM·IN
RIBT·CONSTITVERE
N·IMP·SEPTIMIO·AVG·II
//COS

1 in. NS dedit Vaglieri litteris inclinatis, nescio qua de causa. — 3 in. nota [e]xactione pro [ve]xatione. — 7 hic quoque nomen Albinus erasum.